

ŁUDZIĆ SIĘ (2) *vb impf*

się (1), sie (1).

inf łudzić się (1). \diamond *praes 1 pl* łudзим się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Oszukiwać się (1) :

Zwrot: »światem łudzić się« (1): Przecżże fię światem łudźim/ nędzne fercá fwe trudźim/ gdyż nam trudno śmierci zbyć /czemuż fię chcem przed nią kryć? *ArtKanc* R19v.

2. W funkcji strony biernej; być oszukiwanym (1) :

Zwrot: »dać się światu łudzić« (1): Záchowayże we wżyftkim/ miarę s pobożnością/ Nie dáy fie fwiátu łudzić/ z iego wżetecznością. *RejZwierz* 142v.

Formacje współrdzenne cf ŁUDZIĆ

KCh